

Bilag**To af udvalgets spørgsmål til boligministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål 16:*

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at lovgivningen ikke medfører et mindre antal opførte almene boliger som følge af de ændrede finansieringsregler?

Spørgsmål 17:

Hvorledes agter ministeren at forholde sig til mulighederne for kommunerne at lånefinansiere grundkapitalen?

Svar:

Det fremgår af de økonomiske bemærkninger, at det med betydelig usikkerhed skønnes, at de foreslåede ændringer af styringen og finansieringen af det almene byggeri ikke vil medføre nogen ændring i den samlede anskaffelsessum for alment boligbyggeri. Det fremgår endvidere, at den uændrede samlede investering antages at fremkomme som nettoresultatet af en begrænset stigning i anskaffelsessummen pr. bolig og en begrænset reduktion i antallet af boliger. Om baggrunden for dette skøn henvises til min besvarelse af spørgsmål 7 til L 48.

Som det fremgår heraf, har det ved beregningen af de økonomiske konsekvenser været forudsat, at reduktionen af boligantallet vil udgøre i størrelsesordenen 5 pct. af, hvad det ville have været under de gældende regler. Dette svarer til under 1 promille af den samlede eksisterende bestand af almene boliger.

Jeg vil således godt slå fast, at der ikke er tale om, at lovforslaget skønnes at medføre en nedgang i de samlede investeringer i alment boligbyggeri. Der er alene tale om, at der forventes at ske en forholdsvist begrænset forskydning mellem antallet af boliger og prisen pr. bolig.

Pointen er jo netop, at afskaffelsen af rammebeløbet vil give kommunerne bedre muligheder for at tilvejebringe et varieret udbud af almene boliger og tilgodese hensynet til byggeriets totaløkonomi. I den forbindelse indebærer den ændrede finansiering, at kommunerne kan gøre dette, uden at det på lang sigt medfører væsentlig større udgifter til finansierings-

støtte. Hertil kommer, at en forbedret totaløkonomi på længere sigt giver sig udslag i lavere driftsudgifter og dermed lavere huslejer, hvilket vil påvirke beboernes nettoboligudgifter og det offentliges udgifter til individuel boligstøtte i nedadgående retning.

Som jeg har påpeget i min besvarelse af spørgsmål 7, er det i sagens natur forbundet med stor usikkerhed at skønne over virkningen af så forholdsvist vidtgående ændringer, som der her foreslås, idet de afhænger af, hvordan 275 kommuner og 14 amter vil reagere på dem.

Derfor vil jeg igen understrege, at Boligministeriet nøje vil følge udviklingen i det almene boligbyggeri efter lovforslagets ikrafttræden. Det gælder naturligvis udviklingen i de gennemsnitlige anskaffelsessummer, men det gælder i mindst lige så høj grad udviklingen i det antal nye almene boliger, som kommunerne giver tilsagn til efter den 1. januar 1998.

Som bekendt er såvel forslaget om at afskaffe det vejledende rammebeløb som de foreslåede ændringer af finansieringen af alment boligbyggeri, herunder forøgelsen af den kommunale grundkapital fra 7 pct. til 14 pct. af anskaffelsessummen, en udmøntning af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforning om kommunernes økonomi for 1998. I aftalen indgår endvidere, at der som efter de hidtidige regler ikke vil være automatisk låneadgang til grundkapitalen. Samtidig indgår, at det som led i de årlige aftaleforhandlinger fremover skal drøftes, om der for de kommende år – under hensyntagen til konjunktursituationen i bygge- og anlægssektoren og boligpolitiske målsætninger – skal gives låneadgang til det kommunale grundkapitalindskud, herunder eventuelt kun for visse, nærmere afgrænsede boligtyper.

Regeringen og Kommunernes Landsforning er således enige om, at adgangen til at lånefinansiere den kommunale grundkapital kan benyttes som virkemiddel med henblik på at regulere aktiviteten inden for det almene byggeri.